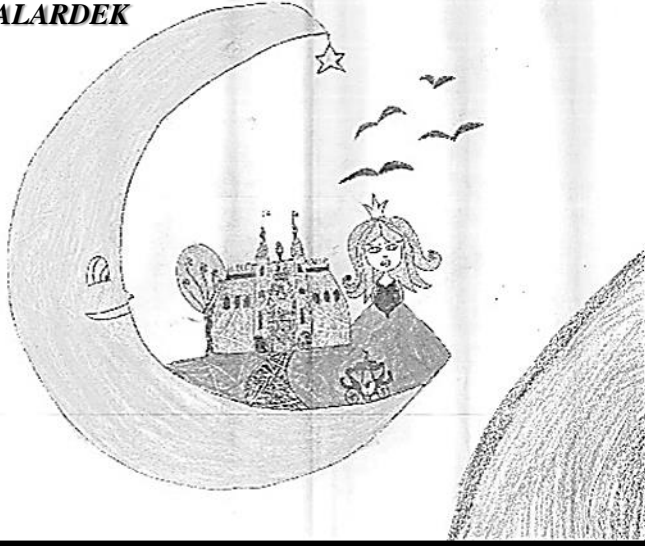

KATRE

Kültür – Sanat – Edebiyat

Cansu ALARDEK

Nisa Nur BAKIR
SONBAHAR

Ağaçlar yapraklarını döküyor sarı sarı,
Soğudu havalar ne çiçek kaldı, ne böcek ne arı,
Başladı kışa hazırlık ayları,
Şimdiden özledim ağaçları, kuşları, ilkbaharı.

Güneş yüzünü döndü, yeşil doğa sarardı,
Yağmurlar yağmaya başladı,
Sarardı yapraklar, uçtu göçmen kuşlar,
İşte geldi sonbahar.

Bir yılda dört mevsim var,
Sonbahardan kışa hazırlık var,
Eylül, ekim, kasım derken,
Arkasında kış var.

Buğra Efe AŞGİT
JAPON BALIĞI

Babam bana çok istediğim bir balık aldı. Balık çok renkliydi. Balığının siyah, sarı ve açık sarı renkleri vardı.

Babamla balığa yem aldık. Balığımı tek başına yem yerken, tek başına dolaşırken seyrettim ama tek başına dolaşması, yem yemesi beni üzüyordu. Balığının yerine kendimi koydum. Yani empati yaptım. Arkadaşsız kalmak, tek başına oyun oynamak ne kadar zordu. Babama balığının yanına bir arkadaş almasını söyledim. Babamla birlikte balığının yanına yeni bir arkadaş aldık. Birlikte mutlu mutlu birbirlerini kovalıyorlardı.

Ben de çok mutlu oldum. Arkadaşsızlık zormuş. Arkadaşımızın değerini bilin.

Hatice ÖZDOĞAN

ANNEMİN OYUNCAKLARI

Ben Cumhuriyet İlkokulu dördüncü sınıfta okuyorum. Sosyal bilgiler dersinde öğretmenimiz geçmişte büyüklerimizin oynadığı çocuk oyunlarını araştırmamızı söyledi. Aile büyüklerimden ve çevremdeki diğer insanlardan çocukluklarında oynadıkları oyunları anlatmalarını istedim. Anneme çocukluğunuzda hangi oyunları oynardınız, diye sorduğumda annem bana şunları anlattı:

“Biz çocukluğumuzda çelik çomak, beştaş, seksek, körebe, saklambaç, yakan top, istop, aç kapıyı bezirgânbaşı, dalye gibi oyunlar oynardık. Salıncakta sallanır, ip atlar, çember çevirir, uçurtma uçururduk. Bu oyunları oynarken çok eğlenirdik. Oyun alanlarımız genellikle sokaklar, mahallemizdeki boş arsalar, bahçeler ve tarlalardı.”

“Akşamın geç vakitlerine kadar oynar, karnımızın acıktığının bile farkına varmazdık. Çoğu zaman eve geç geldiğimiz için anne ve babamızdan azar işitir, dayak yerdik ama yine de bu oyunları oynamaktan vazgeçmezdik. En çok severek oynadığım oyun yakantop ve ip atlamaydı.”

“Ayrıca bizim oyuncaklarımız şimdiki çocukların oyuncakları gibi değildi. Topumuzu: Annemiz eski çorap ve kumaşları iç içe geçirir, yuvarlak hale getirir ve iğneyle dikerek yapardı. Bebeklerimiz bezden, oyuncak arabalar ahşap ve tahtadan yapılırdı. Uçurtmayı bir büyüğümüzün yardımıyla kendimiz yapardık.” Çamur ve toprakla bağ, bahçe yapar, çöplerle kenarlarına çitler çevirirdik.

“Bizim çocukluğumuzdaki oyuncaklar da, oyunlar da çok güzeldi. Şimdiki çocukların oynayacakları oyun alanları bile yok. Oyuncakları da hep hazır ve çoğu zararlı oyuncaklar. Bizler sizlerden çok daha şanslıydık.”

Annemin anlattıklarını dinledikten sonra açıkçası ona özendim. İmkanları kısıtlıymış ama oyun alanları daha çok ve güvenliymiş. Oyuncakları daha doğalmış.

Şerafettin GÜNEŞ

YAĞMUR KOKUSU VE GÖKKUŞAĞI

Günlerden pazar günüydü, yağmur yağmış ve Güneş açmıştı. Annem kahvaltılık masasını balkona hazırlamayı düşünüyordu. Babam ve ben de anneme yardım etmek için yanaştık. Tam o sırada burnuma güzel bir koku geldi. Yağmurdan sonra çıkan toprak kokusuydu bu. Balkondan baktığımda gökkuşağını görmüştüm. Bu güzel manzarada kahvaltılık yaptık. Kahvaltılıktan sonra babamla bisikletlerimizle gezmeye karar verdik. Yağmur yağabilir diye şemsiyelerimizi de yanımıza aldık. Uçuşan kelebekler, su birikintisinde vıraklayan kurbağalar... Ailemle gezip vakit geçirmek hoşuma gidiyor. Gezerken babam karşıda oturan adama bakarak, gözüm bir yerden ısıyor, dedi. Babama sordum: “Göz nasıl ısırabilir?” diye. Babam da sanki daha önce gördüm, bir yerden tanyorum, dedi. Bu güzel günde bir deyimim de anlamını öğrenmiş oldum.

Ecrin AKKAYA
KİTAPLAR

En iyi dostun ve arkadaşındır.
Hem kelime hazneni,
Hem de hayal gücünü,
Geliştirir kitaplar.

Pinokyo, Keloğlan, Peter Pan,
Çeşit çeşit kitaplar.
Birçok şey anlatır,
Hülyalara daldırır kitaplar.

Okudukça artar bilgin,
Bazen neşe verir, bazen hüznün.
Ufkumuzu geliştirir,
Kültürümüzü artırır kitaplar.

Adem AKTAN

Sena Nur ALGÜL
PAYTAK PAMUK VE PAYTAK PONÇİK

Merhaba, adım Sena Nur ALGÜL. Sizlere ördeklerimi anlatmak istiyorum. Babam bana henüz üç günlük yavru bir ördek almıştı. Onu çok sevdim ve adını "Paytak Pamuk" koydum. Sürekli arkamda dolaşıyordu. Gün geçtikçe büyümeye başladı. Ona dışarıda yuva yaptım.

İki yıl sonra yanına bir eş aldık. Ona da "Paytak Ponçik" adını verdim. Ben okuldan gelince sesimi duyup ötüyorlardı. Bazen onları dışarı çıkarıp gezdiriyor, onları çok seviyordum. Bir gün dayım onları götüreceğini söyledi. Vermek istemedim ama dayım kışın burada soğuktan öleceğini söyledi. Onların ölmesine dayanamazdım. Onları dayıma verdim. Sonra pişman olup çok üzüldüm. Dayımdan tekrar getirmesini istedim. Dayım getiremeyeceğini söyledi.

Çok ağladım. Onları çok özleyorum. Artık "Paytak Pamuk ve Paytak Ponçik" hiç gelmeyecek. Ben onları hiç unutmayacağım.

Aleyna GÖZÜTOK
KAHRAMAN KADIN, ŞERİFE BACI

Merhaba arkadaşlar. Bu yazımda Kurtuluş Savaşı'nda büyük fedakârlık gösteren kahraman Türk kadını olan Şerife Bacı'yı sizlere anlatacağım.

Savaş zamanı her kadının eşleri savaşa gitti. Erkeklerde olan bütün yük kadınların omuzlarında kalmıştı. Tarlaları kağnıyla sürüyorlardı. Acıkınca sadece somun ekmek yiyorlardı. Kadınlar çok zorluk çekiyordu. Şerife Bacı da bu kadınlardan biriydi. Kastamonu'dan Ankara'ya kağnıyla cepheye erzak getirmek için yola çıkmıştı. Günler süren yolculukta hanların ahırlarında samanların üzerinde yatarak dinleniyordu. Hava koşulları zor ve yollar dağlıktı. Vahşi hayvanlar ve eşkıyalar vardı. Eşkıyalara çirkin görünmek için yüzlerine çamur sürüyordu.

Şerife Bacı bu yolculukların birinde önce parmakları, sonra tüm vücudu dondu ve hayatını kaybetti. Kağnının arkasında samanların içinde sarılı bebeğin ağlamasını askerler duymuştu. Şerife Bacı bizler için mücadele etti ve kahraman oldu.

Betül ÇULHA
TATİL

Bu yaz ailemle birlikte Balıkesir'e tatile gittik. Tatilimiz çok güzel geçiyordu. Balıkesir çok güzel bir şehir. Her şey yolunda gidiyordu.

Sabah erkenden kahvaltımızı yapıp denize gittik. Denizde bir saat kaldıktan sonra annem, kardeşim ve ben otelin havuzuna girdik. Havuzdan sonra odamıza çıktık. Annem bana, kardeşimi banyo yaptırmak için hazırlamamı küvete sokmamı söyledi. Küvete kardeşimi koyarken ayağım kaydı ve düştüm. Canım çok acıdı. Bacağım mosmor oldu. Ben ağlamaya başladım. Annem kendini suçlu hissetmeye başladı. Babam ise akşam akşam hastane aramaya başladı. Neyse ki annem yanına getirdiği bir kremi sürdü.

Aradan birkaç gün geçti. Yavaş yavaş bacağımdaki morluklar gitti. Ben yine de yaşadığım korkuyu birkaç gün üzerimden atamadım. Birkaç gün sonra tatilimiz sona erdi ve evimize döndük. İlginç bir tatil anım oldu.

Yağmur ÇANKAYA
AİLE TARİHİM

Benim ailemin kökleri Ankara'nın Çubuk ilçesine dayanıyor. Anneannem, 1969 yılında, dedem ise 1966 yılında Çubuk'un Kızılöz köyünde doğmuşlar. Dedem ile anneannem 1988 yılında evlenmişler.

Dedem, Ankara'da mobilyacılık işiyle uğraşmış. Anneannem ise ev hanımıdır. Annem üç kardeşin en büyüğü imiş. Annemden sonra teyzem ve dayım doğmuş. Teyzem evli, dayım ise bekar.

Annem ile babam lise yıllarında tanışmışlar ve 2008 yılında Çubuk'ta evlenmişler. Babam Çubuk'ta market işletiyor, annem ev hanımıdır. Ben, ailenin ilk çocuğu olarak 4 Haziran 2009 yılında doğmuşum. Küçük kardeşim Zümra dört yaşındadır. Annem yakında bir de erkek bebek dünyaya getirecek. Biz beş kişilik bir aile olacağız.

Dedem hala mobilyacılık işine devam ediyor. Çubuk'ta oturuyor ama Ankara'ya gidip geliş yapıyor. Ben, Cumhuriyet İlkokulu 4. Sınıfta okuyorum. Gelecekte iyi bir avukat olmak istiyorum.

Belinay LAÇINOK

**Selma Elif IŞIK
ÖĞRETMENİM**

Öğrettin okumayı sayıları,
Kalem tutup yazmayı,
Sayıları saymayı,
Teşekkür ederim öğretmenim.

Işık oldun bize,
Yol gösterdin hepimize,
Saygılar bizden size,
Teşekkür ederim öğretmenim.

**Halil İbrahim YÜCEL
KÜÇÜK KIZ MAYA'NIN MACERASI**

Bir zamanlar bir sahil kasabasında yaşayan Maya adında şirin bir kız çocuğu yaşarmış. Maya'nın Çıtır adında bir papağanı varmış. Bir gün Çıtır gözden kaybolmuş. Maya Çıtır'ı ararken bir korsan gemisi görmüş. Korsanların elinde eski bir harita bulunuyormuş. Maya, korsanların konuştuklarına kulak misafiri olmuş. Korsan bu haritadaki hazineyi bulup zengin olacağız, diyormuş. Maya gördüklerini ve duyduklarını babasına anlatmış. Babası da kasaba halkına anlatmış. Herkes sevinmiş ama harita korsanların elindeymiş. Birkaç gün sonra Çıtır çıkıp gelmesin mi ağzında define haritasıyla. Maya'nın babası kasabadaki insanlardan arama ekibi kurmuşlar. Haritaya göre define bir mağaradaymış. Kasabalılar birkaç gün sonra ellerinde hazine dolu sandıkla geri gelmişler. Maya ve Çıtır' a çok teşekkür edip mutlu şekilde yaşamışlar.

**Yasin Talha ŞAHİN
YAZ**

Çok severim yazı ben,
Taptaze meyveler,
Çok güzeldir sebzeler,
Havalar ısınır yaz gelince.

Elma, armut, çilek, muz,
Kiraz, şeftali, kayısı,
Ne hoştur pazarcıların sesi,
Hayat canlanır yaz gelince.

Taze salatalık, kırmızı domates,
Patlıcan, kabak, patates,
Sulu sulu kavun, karpuz,
Doğa canlanır yaz gelince.

**İsmail Efe DABANCI
YARDIMSEVER PRENS**

Ülkenin birinde bir padişah varmış. Padişahın oğlu prens çok iyi kalpliymiş. Prens, bir gün ormanda dolaşırken bir kız görmüş. Kız hıçkırma hıçkırma ağlıyormuş. Neden ağladığını sormuş. Söyleyemem, demiş kız. Prens ısrarla sorunca kız ağzından kaçırmış. Kötü kalpli cadı, annemi ve babamı bir şatoya kapattı. Anahtar da şatonun bahçesinde bulunan papağanın ağzında. Papağan bir türlü ağzını açmıyor.

Prens şatoya gidip papağanı bulmuş. Papağana sorular sormuş. Papağan dayanamayıp anahtarını ağzından düşürmüştü. Şatodan kızın anne ve babası kurtulmuş.

Kız, prens ile evlenerek prenses olmuş ve mutlu şekilde yaşamışlar.

**Merve KIRCI
ALÇILI KOL**

Ana sınıftan bir arkadaşım ve ailesi bize oturmaya gelmişlerdi. Annemler sohbet ederken, biz de arkadaşımın oyun oynuyorduk. Yatağın üstündeki demirlerden atlayarak birbirimizi kovalıyorduk. Ben, biraz yorulunca demirin üstüne oturdum. Arkadaşım arkadan gelerek beni itti. Ben kolumun üzerine düştüm ve ağlamaya başladım.

Annemgil sesimizi duyup yanımıza geldiler. Arkadaşım suçluluk duygusuyla olanları anlattı. Beni hemen hastaneye götürdüler. Doktor kolumun kırıldığını söyledi. Kolumu alçıya aldı. Kolum bir ay alçıda durdu. Bu şekilde yaşamak benim için çok zor oldu. Sanki günler geçmek bilmedi.

Nihayet bir ay sonra kolum alçıdan çıktı. Korkudan hala hareket ettiremiyordum. Tabii kolum düzeldi. Ancak oyun oynarken daha dikkatli olmam gerektiğini anladım.

**Pınar ATEŞ
KAŞ YAPAYIM DERKEN
GÖZ ÇIKARMAK**

Bu deyim anlamını merak edip öğrendim. " İyilik yapayım derken, birine büyük zarar vermek ya da bir işi düzeltiyim derken büsbütün bozmak." Ben de bununla ilgili bir hikaye yazmak istedim.

Mahallemizdeki Eda abla nişanlanmış ve düğünü yaklaşmıştı. Düğün yaklaştıkça çok heyecanlıydı. Tüm hazırlıklar tamamlanmış, düğün tarihi belirlenmiş, çeyizler hazırlanmış, düğün davetiyeleri bastırılmış, düğün salonu tutulmuştu.

Nihayet o heyecanlı gün gelmiş, gelin saçını ve makyajını yaptırmak için kuaföre gitmişti. Kuaför, gelinin saçını yapmış. Sıra gelinin kaşını aldırma ve makyajına gelmişti. Gelin ise oldukça heyecanlıydı. Kuaförde çalışan kız gelinin kaşlarını almaya başlamış. Kuaför kalabalık olduğu için gelinin yakınlarından biri kaş alan kızın koluna çarpmış. Kızın elindeki cımbız gelinin gözüne batmış. O anda kuaförde bir feryat, bir bağırtı kopmuş! Herkes ne olduğunu anlamak için oraya koşmuş. Gelinin gözü çıkmış.

Kuaför "Kaş yapayım derken göz çıkarmış. Zavallı kız hem gözünden olmuş, hem de düğünü ertelenmiş.

Zeynep Su GÖÇER ARKADAŞLARIM

Okula gidince hep sizi görüyorum.
Dışarı çıkınca size rastlıyorum.
Ne güzel sizi görmek!
Canım arkadaşlarım benim.

Sizinle oynamak, sizinle gülmek,
Ne güzel hep beraber eğlenmek,
Her şeyimi sizinle paylaşmak,
Canım arkadaşlarım benim.

Siz olmazsanız çok sıkılırım,
Oyununuza almazsanız kırılırım,
Siz de beni seviyorsunuz bilirim,
Canım arkadaşlarım benim.

Melis Ece ÇANKAYA MESLEKLERİ TANIYALIM

Arkadaşlar, sizlere meslekleri tanıtmak için yaptığım bir röportajı anlatmak istedim. Bu röportaj sayesinde ben de bu meslek hakkında epeyce bilgi edindim.

Melis Ece Çankaya: Bize kendinizi tanıtır mısınız?

Esmâ Çankaya: Adım Esmâ Çankaya

Melis Ece Çankaya: Nerede yaşıyorsunuz?

Esmâ Çankaya: Ankara

Melis Ece Çankaya: Mesleğiniz nedir?

Esmâ Çankaya: İnşaat mühendisiyim.

Melis Ece Çankaya: Niçin bu mesleği seçtiniz?

Esmâ Çankaya: Çocukluktan beri bu meslek ilgimi çekmişti.

Melis Ece Çankaya: İnşaat mühendisi olmak için neler yaptınız? Bu mesleği daha çok erkekler tercih ediyor.

Esmâ Çankaya: Evet haklısın ama şimdi erkeklerin yaptığı her işi başarılı bir şekilde kadınlar da yapıyor. Bu bölümü kazanmak için istekli olmak ve düzenli çalışmak gerekiyor.

Melis Ece Çankaya: Mesleğinizin zorlukları nelerdir?

Esmâ Çankaya: Bu meslekte birçok insanın güvenliğinden sorumlu olduğumuz için çok dikkatli ve özverili çalışmayı gerektiriyor.

Melis Ece Çankaya: Bu bölümde kaç yıl okumak gerekiyor?

Esmâ Çankaya: Eğer İngilizce eğitim ise bir yıl hazırlıkla beraber beş yıl, değilse dört yıl .

Melis Ece Çankaya: Çalışma şartları zor mu?

Esmâ Çankaya: Eğer şantiyede görev yapıyorsak çalışma şartları daha zor, ofiste çalışırsak daha kolay.

Melis Ece Çankaya: Aldığımız ücret hayat şartları için yeterli mi?

Esmâ Çankaya: Yapılan işin tam karşılığını vermiyor.

Melis Ece Çankaya: Mühendisliği seçen kişilerde ne gibi özellikler olmalı?

Esmâ Çankaya: Öncelikle sayısal derslerde başarılı olmak gerekir. Çok çalışmak, azmetmek, yılmamak, işini çok sevmek. Ayrıca pratik zekaya sahip olmak ve yetenekli olmak da gerekiyor.

Melis Ece Çankaya: Bana zaman ayırdığınız, bu meslekte beni aydınlattığınız için çok teşekkür ederim.

Esmâ Çankaya: Ben teşekkür ederim. Başarılı olmak için çok çalışın ve sevdiğiniz mesleği seçin.

Betül ÇULHA

Azra FINDIK MUHABBET KUŞUM

Ben Azra. Sizlere Muhabbet kuşumla aramdaki bağı anlatmak istiyorum. Kuşumun adı "Baran." Adını kardeşimle beraber koyduk. Evimize geldiğinde çok sevinmiştik. Önceleri ona dokunamıyordum bile. Yeşil, sarı gri tüyleri var. Çok minik ve sevimli bir şey.

Kuşların da biz insanlardan çok farkı yok aslında. Onlarda bizim gibi bir canlı. Sadece hayvan olmaları ve düşünmemeleri farklı. Onlar sevildiğini anlar. Öğrettiğiniz bazı kelimeleri tekrar ederler. Evimize aldığımız bu hayvanları özenle korumalı ve onlara iyi bakmalıyız. Benim kuşum da çok narin. Sevildiğini hemen anlıyor. Sadece onların yemini suyunu vermek yetmiyor. Çünkü ben kuşuma ilgi göstermezsem bana küsüyor. Yemini zamanında vermeli, yuvasını temizlemeli, soğukta bırakmamalıyız. Onu karşımıza alıp sanki insanla konuşuyor gibi konuşmalıyız.

Eğer siz de evinizde bir hayvan beslemek isterseniz, Sadece onun yemini ve suyunu vermeyin. Sevgi gösterin, konuşun, okşayın. Çünkü hayvanlar sizin onu sevdiğinizi size karşılık vererek gösterirler.

Şimay ARAÇ BENİM DÜNYAM

Merhaba ben Şimay. 3 Ekim 2010 tarihinde İstanbul'un Üsküdar semtinde doğdum. Şu an Ankara'da yaşıyorum. Dokuz yaşındayım, Cumhuriyet İlkokulu'nda 3. Sınıfa gidiyorum. Annemin adı Gülay, babamın adı ise Ramazan. Biz üç kız kardeşiz. Ben, en büyükleriyim. Ortanca kardeşim 1. sınıfa gidiyor.

Kardeşlerimi, annemi, babamı ve öğretmenimi çok seviyorum. Matematik ve fen derslerini çok seviyorum. Gelecekte "Çocuk Doktoru" olmak istiyorum. Her insanın bir hedefi olmalı. İnsan, hedefine ulaşmak için çok çalışmalı.

Boş zamanlarımda kitap okumayı, ders çalışmayı ve kardeşlerimle oynamayı çok seviyorum. Tüm hayvanları seviyorum. Ancak kedi, tavşan ve köpekleri daha çok seviyorum. Hayattan beklentilerim: Başarılı olmak, ileride bir yerlere gelebilmek...Öğretmenlerimin ve ailemin destekleri ile inşallah başaracağım. İstemek başarmanın yarısıdır.

İMTİYAZ SAHİBİ

Ali BODUR

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Mustafa KURNAZ

YAYIN KURULU

Nihal BELTAN

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK CUMHURİYET İLKOKULU

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Nuriye TAŞKIN

GÖRSEL DANIŞMAN

Meltem K.UĞURLU

Nuriye TAŞKIN

Yıldırım Beyazıt Mah. İbn-i Sina Cad. No:128

Çubuk/ANKARA 0 312 838 10 44